

Válaszd a keskeny ösvényt!

Tinitábor

- Vágáshuta, 2010. június 22-29.

14 tini tartott velünk, mert úgy határoztak, szívesen elvonulnak egy csendes zempléni faluba, Vágáshutára. Hogy mit keres egy hegyi településen 14 tini?

Keresők egymás barátságát, sok vidámságot, és találtak igaz barátokat, jókedvet. Azért jöttetek, hogy énekeljenek, egyétt imádkozzanak, sportoljanak, játszanak, kerékpártúrán vegyenek részt, bobozzanak, imánnal teli egy hetet töltsenek el. Azért jöttetek, mert Jézus ötéjt, a keskeny ösvényt választották, és ezt nem szégyellik, hanem büntetnek. Most azon gondolkoznak, mikor lehetne újra találkozni, újra egyétt nevetni, egyétt énekelni és egyétt játszani.

A tini és a tábor szervezői nevében hájjal tartozunk az ADR-nak, a sok finom mázliért, a Debreceni Gyülekezet és az egyházterület támogatóisért, a résztvevő gyermekek szüleinek és nagyszüleinek segítőisért, és a Zsigonyi családnak, Szilvinek és Tibinek, segítő munkájukért.

Jézus mondja: "Émert keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt" (Mt 7:14).

Á

Szöllősyné Nagy Annamária

Az
Én tinitáborom

Voltam Vágáshután, egy nagyon jó táborban, amit egy kedves család szervezett. Eredetileg tinitábor volt, de beillett volna egész családom, tóra- és esetleg sporttábornak is. Mindennap voltunk tórítani. Egyszer biciklivel, májkor gyalog. Gyönyörű helyeken jártunk, sok mindent láttunk. Ezek a helyek általában erdők voltak, vagy az

erdőben valami, p[er]ld[ul] egy kil[et]t[er]s, ahonnan [it]n[er]zhett[er]nk Szlov[aki]ba. De ment[er]nk meredek [er]sv[er]nyeken, nagy s[er]rban, voltunk patak[n]l is, [er]s m[er]g l[er]ttunk fekete b[er]r[er], s[er]rga p[er]t[er]s szalamandr[er]kat, sok p[er]kot (sajnos), kullancsot is (megint sajn[er]). Ezen k[er]-v[er]l az udvarban r[er]plabd[er]ztunk, fociztunk, mozogtunk. Este mindig volt [er]h[er]-tat, ahol arr[er] tanultunk, hogyan viselked[er]nk, hogyan [er]l[er]nk kereszt[er]nyk[er]nt. Im[er]dkoztunk is mindig, valamikor egyvalaki, valamikor pedig ment[er]nk k[er]rben, [er]s mindenki mondott egy nagy[er]n r[er]vidke im[er]t.

A t[er]bor egy

h[er]tig tartott, ez alatt a h[er]t nap alatt voltak konyhat[er]nd[er]rek, akik seg[er]-tettek az [er]tkez[er]si el[er]k[er]sz[er]letekben. Mindennap ketten szorgoskodtak a feln[er]tteken k[er]-v[er]l az asztal k[er]r[er]. [er]gy folyt az [er]let a t[er]borban, nem volt semmi gond. K[er]zeledett a szombat, [er]s mondt[er]k, hogy este majd vegy[er]nk fel sz[er]p ruh[er]t. Mi, l[er]nyok, lent aludtunk, [er]s ha j[er] eml[er]kszem, tal[er]jn mindenki azon gondolkozott, akkor melyik ruh[er]t vegye fel? F[er]nt a fi[er]k voltak, [er]s hogy [er]k gondolkoztak-e ilyen[er]n, azt nem tudom. Viszont azt tudom, mondt[er]k nek[er]nk a feln[er]ttek, hogy elrejtettek egy feh[er]r zs[er]kot, amiben mindenkinek van egy meglepet[er]s. Annyit [er]rultak el r[er]la, hogy nem a h[er]zban „tart[er]zkodik” a zs[er]k, ott ne keress[er]k. [er]gy h[er]t nem n[er]zt[er]k meg bent, kint j[er]rk[er]ltunk. M[er]r [er]n is [er]tkutattam az eg[er]sz kertet, [er]s nem tal[er]ltam meg. Pedig m[er]gsem n[er]ztem meg az eg[er]sz udvart, mert ahova [er]ppen nem mentem, ott tal[er]lt[er]k meg, a hinta hely[er]re f[er]llakasztva (a hinta egy magas f[er]r[er] l[er]gott). Gyorsan bevitt[er]k, [er]s kibontottuk a nagy zs[er]kot, amib[er]l el[er]ker[er]lt egy csom[er] p[er]l[er]. Mind z[er]ld volt, n[er]vre sz[er]l[er]. R[er]varrt[er]k a d[er]tumot, [er]s azt, hogy V[er]g[er]shuta, pluszban h[er]tul m[er]g volt egy fa, amin ott [er]llt J[er]zus keze azzal a felirattal, hogy: V[er]laszd a keskeny [er]sv[er]nyet (Mt 7:14)! Ez [er]gymond a t[er]bor jelmondatak[er]nt szerepelt, h[er]tul a f[er]n is, [er]s el[er]l J[er]zus kez[er]n is. Igaz, hogy szinte mindenkire nagy lett a p[er]l[er], de n[er]zz[er]k a jobbik oldal[er]t, legal[er]bb k[er]nyelmesen elf[er]rt[er]nk benne. Mikor kiosztott[er]k, mindenkinek a neve szerint, r[er]vid jellemz[er]st is kaptunk magunkr[er]. Senkir[er]l nem mondtak rosszat, csak j[er]t. A szombat ezut[er]jn kellemesen eltelt. Vas[er]rnap lovagoltunk a polg[er]rmester egyik lov[er]jn, Csillagon, akinek k[er]zben ott bolondozott a csik[er]ja. H[er]tf[er]n [er]tgyalogoltunk S[er]toralja[er]helyre, [er]s elment[er]nk K[er]z[er]p-Eur[er]pa leghosszabb borb[er]ly[er]j[er]. Nagyon j[er] volt! Szerintem [er]rdemes lenne kipr[er]b[er]l[er]ni mindenkinek! B[er]r az [er]t hossz[er] volt od[er]ig gyalog, de meg[er]rte! Visszafel[er] m[er]r csak egy kicsit haszn[er]ltuk a l[er]bainkat, mert [er]rt[er]nk j[er]t[er]t kocsival. Este m[er]g b[er]cs[er]z[er]ul t[er]bort[er]z [er]gett, [er]s volt egy botsz[er]ps[er]gverseny, ahol, aki szerette volna, megmutathatta, mire j[er] a (v[er]ndor)botja. Viszont ezut[er]jn sajn[er]s elj[er]t az utols[er] nap. Valaki elment m[er]r hajnalban, valaki m[er]g megreggelizett. De lassan m[er]r nem volt ott senki a t[er]boroz[er]k k[er]z[er]. Ezzel v[er]get [er]t [er]letem egyik legeml[er]kezetesebb hete.

[er]gy t[er]rt[er]nt.

Szerintem egy[er]bk[er]nt az [er]sszes ott lev[er] [er]vezte. M[er]r akkor a j[er]v[er] [er]vit tervezgett[er]k. Egy[er]bk[er]nt, amit m[er]g nem [er]rtam le, hogy j[er] n[er]h[er]nyszor volt egy kis viccel[er]d[er]s, szinte soha nem siker[er]lt id[er]ben lefek[er]dni (lehet, hogy csak egyszer, vagy m[er]g annyiszor se), [er]s m[er]g ilyenkor is hallgattunk, mi l[er]nyok, odafentr[er]l vicceket. A t[er]bor ut[er]jn m[er]g viszontl[er]ttuk egym[er]st a Tal[er]lkoz[er]s J[er]zussal T[er]borban, ahol az egyik[er]nk t[er]nyleg a keskeny [er]sv[er]nyet v[er]lasztotta, mert megkeresztelkedett, [er]s mivel majdnem mindenki ott volt, el[er]nekelt[er]nk k[er]t t[er]bori [er]neket. Most szervez[er]s alatt [er]ll a tal[er]lkoz[er]nk, [er]s hogy j[er]v[er]re akkor lesz-e t[er]bor, azt m[er]g mindig nem tudjuk, de rem[er]l[er]nk, igen.

[er]

Gyetzvai Rebeka

Â

Â